

inde ad extractam ex auro tincturam, argumen-
tari, deceptus nimirum in eo, quod tincturam
menstrui solventis, putavit esse tincturam rei so-
lutæ. Qua de re verè scripsit Crollius (164)
Multa sunt menstrua si stant aliquandiu in dige-
stione, per se sponte rubescunt (ut in spiritu tere-
bintinæ multoties licèt rectificato, videre est) &
ita incircumspectos decipiunt, arbitantes se tin-
cturam rei solvendæ habere, cum tamen ipsius sit
menstrui solventis.

Hæc Crollius: quæ si quis velit spiritu aceti, e-
videntiùs & magis appositè comprobare, is hunc
ipsum spiritum affundat coralliis, perlis, conchis,
gemmis calcinatis.

Antimonio, Jove, Saturno, calcinatis, & debito
tempore digerat, videbit acetum distillatum & u-
bique & ex æquo rubescere, argumentum ni fal-
lor invictum, menstrui sua sponte, minimè verò
per extractum ex hisce corporibus tincturam co-
lerati. Idem idem se quoque res habet, in solu-
tione aurea rubescente Angli illius (uti & in no-
stra) Idque tum coagulatione ipsius, tum infalli-
bili reductione, ulterius poterit si opus sit osten-
di.

*SVMMA BREVIS SVpra SCRIP-
torum, cum clave, seu commenta-
riolo eorundem.*

- Primò aurum purgandum per S . l. a.
2. In laminas tenues idem redigendum.
3. Solvendum illud in aqua regis Valentini-
na, aut ea quam Crollius describit.

Aqua